

men man har stadig væk ikke begrundet og beskrevet, hvad det er for nogle principper, man vil have for den dér kystnære, bæredygtige fangst. Hvad betyder det konkret? Det foreligger der stadig væk ikke noget om.

Jeg vil spørge ministeren omvendt: Er det egentlig ikke rimeligere at gå ind og forsvare moratoriet? Er der noget, der i dag taler for, at det er vigtigt at placere sig på hvalfangernationernes side i diskussionen om hvalernes berettigelse eller ej, og ville det ikke også være et væsentlig bedre forsvar for, at Grønland kunne fastholde sin »aboriginal«-kvote, i stedet for at rejse krav, som det jo i realiteten er.

Jeg vil spørge ministeren sådan: Er det muligt, at ministeren bagefter ville meddele os det skriftligt, når ministeren har fundet ud af, om det er en kommerciel hvalfangst, man vil? Det var derfor, vi gerne ville have en nærmere definition af principperne om den kystnære fangst.

Det er der ikke kommet noget frem om, heller ikke i samrådet. Der står alment:

»Hvis en begrænset kystbaseret hvalfangst med mindre fartøjer kan finde sted på en kontrolleret og bæredygtig måde i sådan sammenhæng, skal man fra dansk side arbejde aktivt for, at IWC snarest træffer beslutninger om løsninger for den traditionelle lille kystfangst.«

Det er altså heller ikke her klart ...

Anden næstformand (Henning Grove):
Tiden er gået.

Bent Hindrup Andersen (EL):

... om det er en kommerciel fangst eller ej. Det kan vi stadig væk ikke få svar på.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Formålet med vores støtte til den bæredygtige, lille kystfangst er – for at gentage det – hensynet til en række kystsamfund i det nordatlantiske område, hvor der er gamle traditioner for udnyttelse af en sådan bæredygtig kystfangst. Det er det, der har ligget bag den danske støtte og den grønlandske støtte til et sådant forslag.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Bent Hindrup Andersen under forudsætning af, at tiden bliver overholdt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne gøre mit spørgsmål endnu kortere og endnu mere præcist: Er det ikke rigtigt, at der findes en »aboriginal«-kvote og så en kommer-

ciel hvalfangst, som man tager afstand fra, og at der ikke findes andre i IWC-regi? Er det ikke også rigtigt, at ministeren mener, at man placerer sit nye forslag i den kommercielle del?

Margrete Auken (SF):

Når ministeren bliver ved med at beskrive den dér kysthvalfangst, som om den er vældig gammel, er ministeren så klar over, hvor gammel den faktisk er?

Det er ikke så forfærdelig mange år siden, Norge begyndte at fange vågehvaler, og så vidt jeg ved med Japan – det er jo ikke kun de nordatlantiske, det gælder også de japanske – er kystfangst også dér af meget ny dato; men jeg ved ikke, om ministeren er bekendt med det.

Jeg sidder ikke med rapporterne her, men jeg husker det fra sidst, jeg havde fornøjelsen af at diskutere disse sager.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Der findes altså her flere kategorier. Når jeg tænker på den kommercielle hvalfangst, så er det billede, jeg har malet på nethinden, de japanske fangster i Sydatlanten med fartøjer langt fra hjemmet. Det er den store kommercielle hvalfangst, og den har Danmark stemt imod; vi har stemt for et moratorium.

Derudover findes der altså den kystnære hvalfangst, hvor jeg mener, det er forsvarligt at gå ind for en bæredygtig udnyttelse af disse forekomster. Det er det, der ligger i forslaget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1725

22) Til udenrigsministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvad vil regeringen gøre for at modvirke, at den internationale reaktion, der vil blive rettet mod en tilladelse til kommerciel bæredygtig hvalfangst, ikke vil ramme den grønlandske »aboriginal«-kvote og det grønlandske fangersamfund, og har udenrigsministeren vurderet de politiske konsekvenser af, at Danmark placerer sig sammen med hvalfangernationer som Norge og Japan i modsætning til de fredningsvenlige nationer?«

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ministeren har jo indledningsvis svaret på det, da han besvarede spørgsmålene samlet.